

er fremkommen som Følge af Arbejdsløsheden, 25 Øre pr. Indbygger i Kommunerne, dog ikke udover Halvdelen af, hvad Kommunerne selv anvende dertil. Folketinget har meget strengt holdt paa, at det er en kommunal Sag, det er Kommunerne, der skulle have Kontrollen, men vi ville godt være med til at bringe Støtte. Saaledes har Folketinget stillet sig, men det var ikke det Forslag, der forelaa her til Afstemning forleden Dag under Finanslovens Behandling. Der forelaa et Forslag til Afstemning, som udelukkende gik ud paa at give 500,000 Kr. af Statskassen til Fordeling blandt Kommunerne, det skulde fordeles efter Folketallet, uanset om der var Arbejdsløshed i Kommunerne eller ikke. Altsaa en stor Mængde af Landets Kommuner, hvor der ikke var Arbejdsløshed, vilde faa deres Part af de 500,000 Kr., hvad Kommunerne sikkert ikke vilde have noget imod. Men Forslaget gik videre. Disse Penge skulde anvendes af Kommunalbestyrelserne uden Hensyn til, om de selv gav Bidrag til denne Sag eller ej. Det var efter min Mening i høj Grad urigtigt at opstille et saadant Forslag, derfor stemte Folketinget imod det, og jeg vilde have undret mig meget, om Folketinget vilde have stemt for et saadant Forslag, netop under Hensyn til hvad Folketinget havde vedtaget i 1879—80. De Folketingsmænd, — det er ikke mange — som sidde her endnu, og som vare Medlemmer den Gang, vilde vist have forundret sig noget, hvis Folketinget nu vilde have vedtaget et saadant Forslag som det, der forleden Dag var opstillet paa Finansloven, og som i den Grad strider mod Princippet fra 1879—80. Derfor har det ærede Medlem ikke Ret i at sige, at Folketinget nu er optraadt i Modstrid med den Stilling, som Folketinget indtog i 1879—80 paa dette Punkt, og det ærede Medlem har heller ikke Ret i at sige, at Folketinget dermed har sagt, at Folketinget slet ikke vil med til noget som helst, der kan afhjælpe den øjeblikkelige Nød, der er opstaaet ved Arbejdsløshed. Det har Folketinget slet ikke dermed sagt, paa ingen mulig Maade. Jeg tror, at de ærede Forespørgere kunde have haft noget mere Fornøjelse af deres Forespørgsel, naar de ikke havde udparcelleret den i forskellige Stykker Behandling paa forskellige Dage her i Folketinget. De have først fremsat et Lovforslag gentagne Gange, som jeg nu ikke skal opholde mig videre ved. Der udbrød forleden Dag en Strid mellem Udvalgets Medlemmer om dette Lov-

forslags Behandling. Da jeg ikke er Medlem af Udvalget, kan jeg i Virkeligheden ikke med Sagkundskab afgøre, hvem der har Ret i denne Strid. Eftersom Sagen forløb her, er jeg tilbøjelig til at mene, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) i Virkeligheden havde Ret, da han ikke havde faaet noget som helst Svar paa de Spørgsmaal, han havde stillet. Det skal jeg imidlertid lade ligge, men naar d'Herrer havde stillet denne Forespørgsel, synes det mig ikke at være praktisk, inden Forespørgslen kommer til Afgørelse her i Tinget, at stille et Forslag til Finansloven, som i Virkeligheden afgør den ene Part af Forespørgslen. Jeg tror ikke, at det er en praktisk Fremgangsmaade, naar man vil have noget ud af Sagen, og i alt Fald er den Afgørelse, der fandt Sted paa Finansloven af den Art, at den ikke giver det ærede Medlem Anledning til eller nogen som helst Ret til at sige om Folketinget, at det ikke vil være med til at afhjælpe Nød, som er opstaaet ved Arbejdsløshed. Det har Folketinget ikke sagt. Folketinget har kun dermed taget Stilling til selve det Forslag, der var stillet op forleden, og som var af den Art, som jeg her nu har skildret. Men som sagt den Forespørgsel, der er fremkommet her i Dag, er af den Art, at det synes mig, at der har været god Grund til at stille den, og jeg er paa væsentlige Punkter ogsaa enig med de ærede Forespørgere. Det har jeg ikke villet undlade at give til kende, om end jeg selvfølgelig ogsaa maa værne Flertallet mod den Beskyldning, der er fremkommet mod os for, at vi i Virkeligheden forleden Dag havde sagt, at vi ingen Ting vilde gøre ved denne Sag.

Konseilspræsidenten (Sehested): Jeg vilde gerne forvare mig imod, at jeg skulde have sagt, at Skylden for den nuværende Arbejdsløshed udelukkende ligger hos Arbejderne. Det har jeg ikke sagt, der er flere andre Grunde, som jeg har tillagt temmelig betydelig Vægt. Dernæst vil jeg ogsaa gerne gøre en kort Bemærkning om de forskellige Arbejder, som ligge stille. Hvad angaar Bygningen til det kongelige Bibliotek, har jeg ikke haft nogen Anledning til at undersøge denne Sag, jeg anede ikke, at den vilde komme frem her, men med Hensyn til Epidemibygningen har jeg tilfældigvis faaet at vide, at den er fremmet saa stærkt, at den endogsaa vil blive færdig et Aar før den Tid, der er beregnet.